

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11T/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822010128
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822010128.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Peter Dudič na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.06.2022 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný G. F., X.. XX.XX.XXXX Y. F., V. L. L., L. XXX/X

uznáva sa za vinného, že

dňa 21.04.2022 okolo 18.30 h v obci L., okres Rožňava, aj keď nie je držiteľom vodičského oprávnenia, viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Clio Thalia, ev. č. K. XXX M., po miestnej komunikácii v smere S. L. N. X. V. N., kde zišiel mimo vozovku do betónového jarku a následnou dychovou skúškou vykonanou príslušníkom Obvodného oddelenia PZ SR v Rožňave prístrojom zn. AlcoQuant 6020 plus bolo zistené, že v čase o 18.51 h mal v jednom litri ním vydychovaného vzduchu najmenej 0,66 mg/l alkoholu,

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za to mu ukladá:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odseky 2, 3 Trestného zákona (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Obžalovaný G. F.Š. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa

mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Súd prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďou svedkov a listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátora. Dokazovanie bolo na hlavnom pojednávaní vykonané listinnými dôkazmi v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu.

Súd na hlavnom pojednávaní pokračoval čítaním listinných dôkazov.

Z úradného záznamu hliadky OO PZ Rožňava zo dňa 21.4.2022 vyplýva, že motorové vozidlo Renault Thalia, EČV: K. XXX M. je narazené do oplotenia patriacemu rodinnému domu č. XXX/XX na V. N. Y. S. L.. Pri motorovom vozidle stál muž, ktorý uviedol, že vozidlo viedol on, pričom nemá vodičský preukaz a tiež je pod vplyvom alkoholu. Osoba bola stotožnená ako obžalovaný. Uviedol, že pri sebe nemá doklady, nie je ani držiteľom vodičského oprávnenia. Dychová skúška obžalovaného bola vykonaná s pozitívnym výsledkom 0,66 mg/l.

Zo záznamu dopravnej nehody vyplýva, že dňa 21.4.2022 viedol G. F., X.. X.XX.XXXX bez vodičského oprávnenia vozidlo značky Renault Thalia EČV: K. XXX M. J. V. N.. Y. S. L. v smere od rodinného domu č. XXX k rodinnému domu č. XXX, kde pred rodinným domom č. XXX nezvládol riadenie v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti stavu a povahe vozovky a narazil do betónového jarku, cez ktorý ostal krížom s vozidlom stáť. Obžalovaný viedol vozidlo po vplyvom alkoholu s výsledkom merania 0,66 mg/l.

Z dychových skúšok vykonaných prístrojom AlcoQuant 6020 plus vyplýva, že u obžalovaného bola pri dychovej skúške dňa 21.4.2022 o 18.51 hod. nameraná hodnota 0,66 mg/l, o 19.15 hod. 0,71 mg/l a o 19.40 hod 0,68 mg/l a dňa 22.4.2022 o 11.45 hod. 0,00 mg/l.

Z certifikátu o overení analyzátoru dychu č. 0563/331.06/21 vyplýva, že meradlo bolo overené dňa 29.11.2021 pričom zodpovedá schválenému typu, požiadavkám uvedeným vo vyhláske ÚNMS SR č. 161/2019 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole a ustanoveniam zákona č. 157/2018 Z.z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaný sa dopustil priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 370/1990 Zb. dňa 8.3.2017, v rozkaznom konaní mu bola uložená pokuta 10 eur.

Z evidenčnej karty vodiča G. F., X.. X.XX.XXXX vyplýva, že obžalovaný nemá evidovaný vodičský preukaz.

Z evidenčnej karty vozidla Renault Clio Thalia K. vyplýva, že jeho vlastníkom a držiteľom je Š. F., X.. XX.X.XXXX, L. L. XXX/X, L..

Zo správy o povesti obce L. vyplýva, že obžalovaný je slobodný, žije spolu s rodičmi, pri obci nevykonáva aktívnu činnosť, komisiou verejného poriadku od roku 2019 prejednávaný nebol.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6x súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/21/2020 zo dňa 03.03.2020 zo spáchania prečinu výtržníctva, bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pričom bol podmiennečne prepustený dňa 11.12.2020.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio".

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 3, 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky skutočnosti v zmysle ust. § 34 Tr. zák. významné a rozhodujúce pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu (poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l / Tr. zák.), predovšetkým prihliadol k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní prejavil k páchanej trestnej činnosti úprimnú ľútosť a preto súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby a to vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Prokurátorom navrhované uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody pri polovici trestnej sadzby so zaradením do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia by vo svetle vyššie uvedeného podľa názoru súdu bolo neprimerane prísne. Súd pritom prihliadol aj na osobný status obžalovaného, ktorý je slobodný a žije s družkou a rodičmi. Napriek tomu, že obžalovaný bol doposiaľ 6 x súdne trestaný (za rôznorodú trestnú činnosť nesúvisiacu s dopravou), jeho hodnotenie z miesta bydliska je kladné, pri objasňovaní spáchaného skutku napomáhal. Je zrejmé, že v prípade obžalovaného išlo len o exces v jeho bežnom správaní, nakoľko ide o prvý trestný čin na úseku dopravy a aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, kedy chcel len preparkovať stojace motorové vozidlo patriace jeho otcovi kvôli uvoľneniu cesty pre okoloidúce trúbiace auto,

pričom nedošlo k zraneniu žiadnej osoby a poškodený (otec obžalovaného), aj vzhľadom na hodnotu motorového vozidla (300 eur), ani náhradu škody nežiadal, by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo v rozpore so zásadami na ukladanie trestov. Zohľadniac uvedené zásady dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie najmä jeho výchovnej zložky, ale i represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, bude postačujúce uloženie trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom, keďže spáchanie prečinu ľutuje a prejavuje úprimnú snahu po náprave a vzhľadom na povahu spáchaného činu možno dôvodne očakávať, že takýto trest postačí na jeho nápravu. Z uvedených dôvodov, hlavne k skutočnosti, že uloženie nepodmienečného trestu by malo podstatný vplyv na obžalovaného, spôsob spáchania činu, jeho následok a pohnútku obžalovaného, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to s podmienečným odkladom a určením skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov.

Súd obžalovanému popri treste odňatia slobody s podmienečným odkladom uložil aj trest zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý je možné podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. uložiť fakultatívne (Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.) tak, ako to na hlavnom pojednávaní navrhoval aj prokurátor. Súd na tomto mieste vyslovuje právny názor, že aj vo vzťahu k trestu zákazu činnosti je potrebné aplikovať vyššie prezentované zásady ukladania trestov. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti súd neprehliadol, že v prípade obžalovaného, ktorý nie je držiteľom vodičského oprávnenia, doposiaľ nedošlo k protiprávnemu konaniu vo forme priestupku, kedy viedol motorové vozidlo resp. viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Uložené tresty, podľa názoru súdu, v takejto výmere a kombinácii spĺnia zákonom sledovaný účel trestu tak z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj generálnej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.